



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Elogia præstantissimorum aliquot virorum de sacro Ordine Carmelit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

Plures huius Ordinis *Sanctos* requirat Lector apud Vincentium in Speculo historiali *lib. 21.* scripsit etiam Italico idiomate *Hortum Carmelitanum* P. *Ægidius Leon.* libris duobus. Antiquitatem item & sanctimoniam *Eremitarum montis Carmeli,* complexus est *Ioannes ab Oudenvater,* libris tribus; & *R. P. Thomas à Iesu* libris duobus. Exstantq; varia eiusdem sacri Ordinis *Chronica.*

SCRIPTORES ILLUSTRIORES.

PRæter notissimos & sanctissimos Ecclesiæ *Doctores,* quorum pierique Carmelitanae militiae nomen dederunt, plures insuper sunt, qui *scriptis suis Ecclesiam suamq; Ordinem illustrarunt;* qui videndi sunt apud Petrum Lucium, Antonium Posseninum, & Thomam à Iesu.

Plura de huius instituti Sanctis, & illustri eiusdem Reformatione anno 1562. facta, per Seraphicam virginem & matrem Theresiam reperiet Lector eodem lib. 16. Theat. vit. Human.

ELOGIA PRÆSTANTISSIMORVM ALIQVOT VIRORVM DE ORD. CARM.

Rac Doctis, M. Franciscus de Ayala, in sermone, quem habuit in Festo Beatificationis S. M. Theresiæ, in Conuentu Giennensi in Hispania, qui inter alios excusus est Matriti anno 1615. explicans verba illa Prophetæ *Isaiæ: Et erit Cap. 2. in nouissimis diebus preparatus mons domus Domini in vertice montium, & eleuabitur super omnes colles, & fluent ad eum omnes gentes: dicit, Mons in vertice montium, est sacra Carmelitarum Religio, ad quam venerunt omnes gentes, quia in illa fuere, ex omni statu militantis & triumphantis Ecclesiæ, scil. Patriarchæ, In Ord. Carm. Propheta, Apostoli, Euangelistæ, Doctores, Carm. Martyres, Confessores & Virgines. Item ex omni fuerunt statu orbis huius videl. tres summi Pontifices, septem ex omni Cardinales, viginti nouem Patriarchæ, Archiepiscopi Episcopi quamplurimi, Episcopi centum quadraginta duo, clesia.*

Quot ha- duo, Imperatores duodecim, qui imperio abdicato
buerit hanc Religionem professi sunt, septem Reges, Princi-
Pontifices, pes, Duces &c. ut videre est in Chronicis huius Or-
Cardina- dinis. Plures deinde Prophetas, Apostolos, Confes-
los, Pa- sores &c. refert, quos, ex diuersis Authoribus osten-
triarchas, dit, Religionis huius fuisse alumnos, quoad Mar-
Archie- tyres docet centum quadraginta millia Monacho-
pisc. Episc. rum Carmel. Ord. in Palaestina & vicinis regioni-
mart. &c. bus pro Christo martyrium subiisse, tempore Hu-
mar Arabiae Regis, Mahometi discipulo, & quatuor
subsequentibus sæculis; præter alios innumeros,
qui alijs temporibus passi sunt.

In vita Id ipsum sentit Leander Granatensis Benedicti-
S. Ger- nus, qui postquam multis fusè probarat, ab Elia &
rud. disc. Elia Carmelitarum Ordinem originem ducere,
4. §. 2. in eundemq; hunc esse, qui hodie in Ecclesia Christi
init. to. 1. viget, cum illo qui in Carmelo à dictis SS. Prophetis
institutus est: de ingenti multitudine Sanctorum
Ordinis Carmelitici, & Cœnobiorum incremento
mirabili, sermonem admiscens ait: Existimo quod
optimè & verissimè ad hanc Religionem reduci que-
ant, omnia Orientis cœnobia, omnes Viri illustres san-
ctitate & doctrina, qui ex illis prodierunt, omnes Pa-
triarcha, Archiepiscopi, & Episcopi qui Orientalem
Ecclesiam rexerunt, hi enim quasi omnes Religiosi
fuerunt, &c. Hæc ille, qui in fine §. eiusdem, ubi fun-
damenta asserti sui nonnulla posuerat, eadem ver-
ba repetere non dubitauit.

Illustris. Card. Baronius Tom. 3. an. 328. & 340.
plurimum extollit institutum S. ELIÆ dicens: Erat
in Oriente summum illud viuendi genus instar ELIÆ
ac IOANNIS Baptista, cunctis hominibus, etiam Ethni-
cis, & Imperatoribus ipsis venerandum, sed & impijs
quoque Hæreticis reuerendum, atque adeo cœlestibus
ciuibus admirandum: utpote qui se in terris conciuēs
habere latantes, cum eisdem, tanquam gentilibus suis
amicè assiduo versarentur. Factumq; est institutum
hoc, seminariū in Ecclesia Dei sanctissimorum Episco-
porum

porum ex quo Basilij, Gregorij, Chrysoftomi, & alij Semin-
tam in Oriente quam in Occidente Viri spectatissi- rium fuit
mi prodire, &c. Sanctiss.

Hanc Ordinis huius dignitatem & splendorem Episcopo-
considerans Philippus Abbas Hierapolitanus, ex- rum.
clamat: O Carmelitarum Religio, quam magna
facta es in domo Domini. Nunquid olim à modico fon-
te ELLÆ Dei Propheta principium habuisti? & ecce
nunc in magnum fluium creuisti. Tu olim plantata
in eremo, nunc facta es ciuitas plena populo. Tu FVN-
DATOREM habes adhuc in paradiso viuentem, & glo-
riosam virginem MARIAM, Reginam cæli, Dominam
mundi, in PATRONAM singularem. Sicut olim de te
processerunt PATRIARCHÆ & PROPHETÆ, sic nunc
de te procedunt SACERDOTES & LEVITÆ, DOCTO-
RES & EVANGELISTÆ. qui Patres & Patroni om-
nium Religiosorum facti sunt. Hactenus ille.

Et Matthæus Herbenus Traiectensis apud Pa-
leonvdor,

Tam diues est, inquit, sacer ordo Carmeliticus, mi-
rabiliū gestorum antiquissimorum Patrum, ut ferè
nullus sit, qui ei se valeat comparare. Quis enim Elia
Propheta aut Elisæo eius discipulo, unquam in omni-
bus ordinibus aut vitæ sanctimonia, aut miraculo-
rum gloria legitur celebratior, à quibus Carmelita-
rum Ordo initium sumpsit? qui populo venerabiles
extiterunt, Regibus etiam formidabiles. Sed quis om-
nes sanctissimos Patres Ordinis huius enumeret, quo-
rum nomina sunt in libro vita. Et post pauca. Plaude
igitur ô sacer Carmeli Ordo, tanta maiorum tuorum
gloria, qui omnes superas, temporum antiquitate, ma-
iestate miraculorum. Credo ego, hic Ciceronis atque
Demosthenis eloquentia deficeret, Herodoti ac Liuij
memoria fatisceret, &c.

Iosephus Antiochenus antiquiss. & grauis. Au-
thor, qui iuxta Posseninum vixit anno Domini 130.
in speculo perfectæ militiæ primitiæ Ecclesiæ
cap. 12. & 72. hæc habet: Perfectorum militum
Christi.

In Viri-
dar. Cla-
ue 2.

Hom. de
S. Andrea
Corfin.

Tamaius
post notas
Chronic.

Christi, id est, Apostolorum coadiutores surrexerunt strenuissimi Viri solitarij, contemplationi dediti, SS. Prophetarum Eliae & Elifaei sequaces, qui de monte Carmelo descendentes, per Galilaam, Samariam, & Iudaam, fidem Christi constantissime sparserunt, &c. Iosepho consentit Ioannes Grossi in Viridario suo dicens: A Passione Domini anno quadragesimo septimo, Eremitae montis Carmeli, vna cum Apostolo, in multis regionibus fidem Christi constanter predicauerunt.

Imo sapientiss. Franciscus Freire, Visitator generalis Ord. Minimorum & à Confil. suprem. fidel. Senat. certissimum esse affirmat: Totam Hispaniam fidem & conuersionem, post S. Iacobum Apostolum, deberi omnino Carmelitanae Religionis Patribus. Hoc ille à Flauio Dextro, Iuliano Presbytero & Luitprando Episcopo Cremonensi & Othonis I. Imp. ad Constantinopolit. Imperatorem Legato mutuatus est; quorum hic in Fragmentis historiae sua ex variorum exemplarium fide recensitis à D. Thoma Tamaio de Bargas Regio Historiographo hæc tradit: Magna pars, inquit, eorum qui dispersi in persecutione S. Stephani ad varias partes traiecerant, & ad Hispaniam plurimi venerant, erat ex Monachis montis Carmeli, predicationibus Christi, & Apostolorum ad fidem conuersis, in quibus Elpidius & Socij, Pontifices à S. Iacobo creati, & post Martyres effecti. Et post alia multa: Mihi, addit, valde probabile est, & legitur in Orientis historijs, Elpidium & reliquos Episcopos, quos traxerat S. Iacobus in Hispanias, ab ipso Iacobo baptizatos, fuisse de numero Carmelitarum, qui in Hispaniam & per alias Regiones Monachatum introduxerunt. Istos vocat Eusebius Prophetici Ordinis viros, &c. Hæc Luitprandus Frag. 171. & 256.

ABBAS Vercellensis exponens verba illa Cant. 7. Caput tuum ut Carmelus, inquit, Carmelus mons est paucosus atque uberrimus; idcirco propter eius eminentiam

nentiam ubertatemq̄, & nominis interpretationem, Ordo in eo incaptus Seraphicus dicitur, quia omnibus ceteris Ordinibus præstantior est, de cuius plenitudine omnes Ordines alij accipiunt. Hæc ille. Idem paulo explicatius docet S. IOANNES Patriarcha Hierosolym. 44. in libro de institutione primorum Monachorum in lege veteri exortorum, & in noua perfeuerantium, cap. 16. Carmelitas alloquens his verbis: *Quicquid perfectionis est in hac vestra Religione Eremitica, à SS. Propheta Dei Elia, tanquam à primordiali, & principe Monachorum authore, exemplariter emanauit: & primo quidem in filios Prophetarum eius discipulos, deinde ab illis in ceteros nostræ Religionis Professores, ei tam in monastica eorum cõuersatione, quam in locorum habitatione, succedentes, & demum ab his in reliquos alibi degentes. Sed & omnium Monachorum conuersatio sancta ab Elia, & dictis eius discipulis, filijs Prophetarum, est deriuata: quamuis etiam in diuersis mundi partibus, post Eliam, surrexerint in lege noua diuersi Monachorum Principes, qui conati sunt, secundum diuersa statuta, siue instituta specialia, suos discipulos principaliter perducere ad illum finem, & per illos gradus, per quos Elias ad finem, & perfectionem vitæ monasticæ, secundum formam, per Deum ei tractatam, suos discipulos perduxit. Propter quod prædicti Monachorum Principes, in sana doctrina vitæ monasticæ fuerunt velut quidam particulares riuuli ab ELIA, tanquam à primordiali, & vniuersali omnium riuulorum fonte, deriuati. Hactenus ille.*

ÉLOGIA SVMMORVM PONTIFICVM DE
SACRO CARMELIT. ORD.

QVI huius Ordinis splendorem, & emerita Elogia pro illius dignitate enarrare aggressus fuerit, in plura volumina laborem & argumenti tam fœcundi tractationem extendere oportebit. Quod cum non sit ex instituto huius operis, in quo